

Tema 1: Espiritualitat

*El cor de la missió que ens
conduueix cap a una nova
terra*

EL COR DE LA MISSIÓ QUE ENS CONDUEIX CAP A UNA NOVA TERRA

Del cor del creient brollaran rius d'aigua viva

“La història de la nostra espiritualitat és de fet molt senzilla. És la història de les dones i dels homes amb una set interior que només Déu pot sadollar. I tan bon punt han begut amb intensitat, es troben plens del desig de Jesús: encarnar la Bona Nova de Déu. Empesos per l'Esperit, cridats per l'anhel de Déu de portar la vida al món, esdevenim rius d'aigua viva que brollen en els diferents àmbits de les nostres vides: personal, comunitari i apostòlic. (Aigua de la Roca 43)

INTRODUCCIÓ

Fer sevir el text “Aigua de la Roca”. Donar als participants de 15 a 20 minuts per tal que llegeixin les pàgines de la 22 a la 37 i repassin les característiques essencials de l'espiritualitat Marista.

*Presència i amor de Déu
Confiança en Déu
Amor a Jesús i al seu Evangeli
A l'estil de Maria
Esperit de Família
Una espiritualitat de senzillesa.*

Es convida els participants a escollir una paraula o una frase o un fragment que els parli en aquest moment mateix de les seves vides, dels seus apostolats i que ho comparteixin amb una company o amb tot el grup.

Preguntes de reflexió:

Analitza cadascuna de les següents preguntes individualment i en silenci.

En el teu propi itinerari personal, quines persones o esdeveniments han deixat petjada en tu?

Pots assenyalar alguns fets decisius de la teva vida que han contribuït a modelar la teva espiritualitat?

Qui han estat els Montagne a la teva vida?

1. Has conegut algú l'espiritualitat de la qual estigués realment amb “els peus a terra”? Què vas notar en aquesta persona?
2. De les sis característiques de l'espiritualitat Marista, quines són les que ressalten més en la teva vida?, Hi ha elements que t'agradaria reforçar?

EXPERIÈNCIA HUMANA

Com Maristes del segle 21, som cridats a buscar i explorar noves terres amb la finalitat de respondre a la crida dels joves més necessitats, a compartir i celebrar amb esperança la nova albada del carisma Marista al tercer segle del nostre Institut. Per endinsar-nos en aquests apassionants reptes i conèixer el cor de la missió Marista, ens cal tenir el cor del creient. En aquesta sessió compartirem algunes formes de nodrir i enfortir el nostre **cor espiritual**.

“Som evangelitzadors del món, vivint enmig del món. Com la sal en el menjar, manifestem la profunditat que s’amaga a la vida quotidiana, i endinsats en ella, testimoniem les tres dimensions de la missió de Crist: consagrar el món a Déu, ser profeta d’un futur diferent i estar al servei dels altres.” (En torn de la mateixa taula, n° 37)

Una història des del Pakistan

“Jo vaig arribar al Pakistan al 1966 com a un jove germà de Sri Lanka. Aleshores el Pakistan era una missió de la meua província. Com a missioner tot exigia un gran esforç, tot i que era molt enriquidor al mateix temps. Estava lluny de la cultura que m’era familiar, vivint una cultura diferent i desconeguda per a mi. Va ser el que avui anomenem “una nova terra!”. Vaig témer el desconegut, vaig tenir incerteses. Sí, va ser arribar a una terra completament nova. A una nova cultura, a un nou idioma, a un nou menjar i formes de vestir - tot era nou per a mi!. El fet d’haver estat enviat a la missió no només m’ha permès descobrir moltes noves terres, sinó que m’ha eixamplat el meu cor i la meua ment. Segueix motivant-me a canviar els meus comportaments i actituds, la meua forma de pensar i actuar. Aquest ha estat un viatge de 37 anys cap a “noves terres”.

El camí m’ha omplert de sorpreses i belles experiències, ha canviat el meu cor, la meua ment i la meua ànima constantment. Encara que ser missioner m’ha portat a noves terres, jo sempre he sentit arribar a casa meua. És difícil traslladar-se a una nova terra, però sempre m’ha enriquit no només a mi mateix, sinó també a les persones a les quals he estat enviat. Déu ha jugat un paper fonamental ajudant-me, enfortint-me i protegint-me en moments de temença, o davant la incertesa de donar a conèixer Jesús i Maria i fer-los estimar, a l’exigent missió del Pakistan. (G. Remigius Fernando, FMS, Rawalpindi, Pakistan)

Llegeix tot seguit els següents fragments del capítol 4 de “Aigua de la Roca”: “Anunciem la bona notícia als pobres”. Subratlleu les paraules o frases clau i considereu els reptes que aquest presenten. Pot anar seguit d’una reflexió de grup. Les preguntes proposades poden resultar útils per a la reflexió.

124. L’espiritualitat marista és apostòlica, ens porta a la vida en missió. La missió dels apòstols maristes neix de l’experiència de sentir-se estimat per Déu i del desig de participar activament en la missió de Jesús. Déu està apassionat pel món i la humanitat i Jesús expressa aquest amor mitjançant un ministeri d’ensenyament i guariment. *Jo he vingut per tal que tinguin vida i en tinguin a vessar.* Tal com Jesús,

reconeixem dintre de nosaltres la invitació incessant de l'Esperit que ens mou a donar testimoniatge de la Bona Notícia. D'aquestes crides interiors neix la missió eclesial de proclamar el Regne de Déu com a nou camí de vida per a la humanitat i de relació amb Déu. Ens unim a aquesta missió de l'Església mirant el món amb ulls compassius.

127. Les crides del món, especialment dels pobres, toquen el cor de Déu i també el nostre. La profunditat de la compassió de Déu és un repte que ens crida a ser homes i dones amb un cor sense fronteres ja que Déu, en *el seu infinit amor, continua apassionat per l'home i el pel món d'avui amb els seus drames i esperances.*

130. Un element essencial del zel apostòlic de Marcel·lí Champagnat és l'experiència de sentir-se envoltat per la presència de Déu. Està convençut que a cada moment de la seva vida és troba immers en aquesta divina presència. Déu li revela el seu desig mitjançant les experiències de la vida quotidiana. Quan arriba a estar convençut que alguna cosa ve de Déu, immediatament passa a incorporar-se a la seva missió i no deixar passa temps per a dur-lo a terme. Malgrat tot, manté la certesa que és obra de Déu, no la seva. Creu profundament, que si el Senyor no construeix la casa, de res serveix el cansament dels paletes.

137. Mirem de ser el reflex de Déu per a les persones amb les quals ens trobem cada dia. Volem ser un record visible i constant de la presència amorosa i compassiva de Déu enmig de la gent, signe vivent de la tendresa del Pare. D'una forma misteriosa, Déu actua a través de nosaltres i en nosaltres. Malgrat les nostres limitacions, de les que en som conscients, la bondat que hi ha en nosaltres s'hi obre pas. En trobar-nos amb ell aprenem a assemblear-nos-hi, pastor, amic, company fidel.

141. Els apòstols maristes porten a terme el seu ministeri construïnt comunitats que són espais sagrats on les persones poden trobar Déu i el sentit de les seves vides. Acollim de bon grat als joves que cerquen relacions significatives amb persones que se'n poden refiar. D'aquesta manera, junts ens convertim en *sembradors d'esperança*, i els mostrem fins a on arriba a estimar-los Déu.

149. Adrecem les nostres passes vers llocs on d'altres s'estimen més no anar-hi, per tal de conèixer el sofriment que hi ha, com Maria al peu de la creu, i oferir una presència i un servei fidels, malgrat els riscos. Aquesta experiència ens obliga a moure'ns, agosaradament i amb zel apostòlic, a missions difícils, a zones marginals, a ambients desconeguts, on la llavor del Regne encara no hi ha arrelat. Quan la nostra missió hi acabi, ens traslladem a d'altres llocs on encara calgui la nostra presència.

151. La nostra espiritualitat, mariana i apostòlica, ens convida a mirar Maria com la primera deixeble de Jesús per tal de donar la nostra resposta. Ella és, per a nosaltres, model d'escolta, d'amor pels pobres, i d'acollida del missatge de Déu. La seva manera de viure la Paraula de Déu, ens inspira i ens dirigeix pel camí que ens cal seguir. Com ella, no només proclamem la grandesa del Senyor amb els nostres llavis, més aviat ens comprometem a sevir la justícia de Déu amb les nostres vides.

152. En els seves darreres paraules recollides en els evangelis, Maria en assenjala: *Feu el que Ell us digui.*

Anunciem la Bona Notícia als pobres:

1. *Quins anhels i preocupacions del món commouen el teu cor?*
2. *Quines són les traves personals que t'impedeixen abandonar la comoditat de "casa teva" per anar a "la casa dels necessitats"?*
3. *Quan, de la mà de Maria, escoltes Jesús en la teva vida, què sents que et demana?*

IL·LUMINACIÓ CREIENT

De la Sagrada Escriptura

Lectures bíbliques:

He 26,14–18 (Lectures alternatives, Lluc 1,39-45, Joan 4,1- 30, Llucs 15,1-10, Mateu 28,16-20, Lluc 15,11-32, Jonàs 3,1-9)

“Vàrem caure tots a terra i jo vaig sentir una veu que em deia en llengua hebrea: “Saule, Saule, per què em persegueixes? Ens és dur donar cosses contra el fibló”. Jo vaig respondre: “Qui ets, Senyor?” I em diu el Senyor: “Jo sóc Jesús a qui tu persegueixes. Però aixeca’t, posa’t dret; m’he aparegut a tu per constituir-te servent i testimoni, tant de les coses que de mi has vist com de les que et manifestaré. Jo et lliuro al teu poble i als gentils -als quals jo t’envio- per tal que els obris els ulls; per tal que es converteixin de les tenebres a la llum, i del poder de Satanàs a Déu; i perquè rebin el perdó dels pecats i una part en l’herència entre els santificats, mitjançant la fe en mi”.

Dels nostres documents maristes: Aigua de la Roca

135. Tots els maristes comparteixen la mateixa missió: «Donar a conèixer Jesús i fer-lo estimar». Com a apòstols, centrem apassionadament les nostres vides en Jesús. Ens deixem captivar per Ell i el seu evangeli.

A prop d'ell, volem modelar els nostres cors. Aprenent d'Ell els camins del Regne, comuniquem aquest missatge i la seva forma de ser i actuar mitjançant la nostra presència, les nostres paraules i els nostres actes.

136. Jesús visqué la seva missió amb la paraula i el testimoni. En les seves relacions, Jesús transcendeix fronteres de religió i cultura. En els seus encontres, valora i dóna alè, i desafia.

137. Cerquem ser reflexos de Déu per a les persones que trobem cada dia. El nostre desig és ser un record visible i permanent de la presència de l'amor i la misericòrdia de Déu entre la gent: «Signes vius de la tendresa del Pare». De forma misteriosa, Déu obra en i a través de nosaltres. Malgrat les nostres limitacions, que coneixem bé, podem fer sorgir la nostra bondat. Estant amb Déu aprenem a ser com Ell: pastor, amic i company fidel.

Detallem les lectures addicionals dels documents del 21è Capítol General "La resposta està en les teves mans" o "A través dels ulls d'un nen"

Preguntes per a la discussió:

- Quina és la missió específica/ la nova terra a la qual Déu ens/ m'està cridant?
- Com hi puc respondre? De quina manera?
- Què em cal per arribar a aquesta nova terra?
- On està la presència de Déu en aquesta missió/ camí / nova terra?
- Com puc consagrar-me a la missió Marista, al servei i a Déu?

CRIDES PERSONALS Y COMUNITÀRIES

Hem escoltat la crida del Senyor: "*Han de néixer de nou*" (Jn. 3:7). Jesús ens convida a una conversió del cor. Això implica prendre una ferma decisió que ens permeti restar oberts a la gràcia de Déu i ser transformats per Ell. Només si estem oberts de ment i de cor, Déu podrà canviar-nos i ensenyar-nos a viure amb els seus ulls i el seu cor. L'amor de Déu ens urgeix a la conversió, a redescobrir el cor de les nostres respectives vocacions. El món està assedegat de testimonis autèntics, persones disposades a arriscar les seves vides per tal que la Bona Notícia sigui anunciada a tothom. "*El Regne de Déu està a prop. Convertiu-vos i cregueu en l'Evangelí.*" (Mc 1, 15).

Hem analitzat, d'una manera realista, el nostre potencial, les nostres limitacions i febleses. Hem vist cor endurits per la rutina i la conformitat. L'envelliment i la disminució del nostre Institut ens pesen. Ens qüestionem la nostra identitat i el futur del nostre estil de vida. Ens sembla difícil crear comunitats que siguin vertaderament profètiques. La reestructuració encara no ha estat completament acceptada. La nostra pobresa espiritual continua sent una preocupació; no sembla que haguéssim posat Jesús i el seu

Evangelí en el centre de les nostres vides. I el nostre món, ràpidament canviant, constantment desafia les nostres estructures i projectes.

Però Déu ens ha sorprès amb una visita, com la de l'Àngel que va visitar Maria a l'Anunciació. Déu ens ha demanat que anem a una nova terra. Pocs i febles com som, li preguntem: *"Com ens ho demanes en aquestes alçades de les nostres vides?"* Però les nostres esperances ens animen en recordar el salm preferit de Marcel·lí: *"Si el Senyor no construeix la casa..."* ens hem adonat que no importa els pocs que siguem; Déu camina sempre al nostre costat. És en les nostres febleses que sentim la fortalesa i la confortable abraçada del Pare.

CELEBRACIÓ

Per això el nostre esperit glorifica el Senyor (Aigua de la Roca 156)

- Com Maria del Magnificat, els nostres cors són plens de gratitud pel do de l'espiritualitat marista. En aquest moment de la història, ens unim a la visió profètica del seu Magnificat i, amb Marcel·lí, li diem:
- Maria, venim a tu com la nostra mare per dir-te com n'estem, d'agraïts, a Déu per haver-nos cridat a ser germanets i germanetes de Maria i per tenir-te a tu, primera i perfecta deixeblla de Jesús, com a model.
- Maria, volem fer del teu Magnificat la nostra pregària. Per això, et demanem que ens ajudis a assolir una millor comprensió de l'amor de Déu en les nostres vides i a reconèixer que tot és do, que tot prové de l'amor, i que hem de seguir Jesús, tot encarnant aquest amor, sent germans i germanes per a tothom, amb un amor especial pels joves i pels més necessitats.
- Ets el nostre Recurs Ordinari i et demanem que preguis per nosaltres, i amb nosaltres, perquè puguem continuar essent:
- Germans i germanes d'esperança radiant, convençuts de la presència activa de l'Esperit que crida tots els homes i dones a ser cocreadors d'un món nou i millor;
- Germans i germanes amb cors que escolten i discerneixen, buscant permanentment la voluntat del Pare;
- Germans i germanes d'audàcia, que no han perdut la passió a les seves vides! Apòstols maristes disposats a proclamar Jesús i el seu evangeli amb el cor encès d'amor.
- Ajuda'ns a ser germans i germanes per a tots aquells que trobem en el camí de la nostra vida, per ser presents entre la gent, com tu, amb un cor atent i compassiu.
- Accepta el nostre amor, estimada Mare, alhora que demanem que, pel teu exemple i intercessió, Crist esdevingui el centre de les nostres vides.

